

29017 LLEI 11/1996, de 27 de desembre, de mesures de disciplina pressupostària. («BOE» 313, de 28-12-1996.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Consell de Ministres de 26 de juliol de 1996 va aprovar el Reial decret llei 12/1996, pel qual es van concedir crèdits extraordinaris per un import de 721.169.740 milers de pessetes destinats a atendre obligacions d'exercicis anteriors i regularitzar avançaments de fons.

En l'exposició de motius de l'esmentat Reial decret llei es feia referència al fet que l'existència de despeses i avançaments pendents d'imputar al pressupost s'havia originat, en la major part, com a conseqüència de la realització de despeses que no disposaven de cobertura o aquesta era insuficient, cosa que havia ocasionat el desplaçament en l'aplicació pressupostària de la despesa a exercicis posteriors a aquell en què es va originar.

Per tal d'evitar la repetició de situacions com la indicada i controlar el dèficit públic mitjançant un pressupost rigorós, sense esperar la reforma global que sobre el model pressupostari ha de comportar una nova llei general pressupostària, s'ha considerat necessària la revisió de la normativa aplicable a aquestes operacions, a partir de l'anàlisi de les característiques de les obligacions a què es va donar cobertura pel Reial decret llei 12/1996 i les circumstàncies que van poder provocar la falta de dotació i aplicació pressupostàries.

Com a conseqüència d'això, s'ha posat de manifest que la falta d'aplicació al pressupost es va produir, principalment, als fets referits a continuació. La seva repetició s'ha d'impedir mitjançant l'establiment d'una normativa més rigorosa en el pressupost i gestió de la despesa, en els termes que s'assenyalen igualment:

1. Avançaments de fons sense dotació pressupostària prèvia o sense aplicació immediata a pressupost. Es modifica l'article 65 del text refós de la Llei general pressupostària de 23 de setembre de 1988, de manera que els avançaments de fons que es concedeixin en un exercici siguin cancel·lats en el mateix exercici, amb observança, no obstant això, de les especials característiques dels avançaments corresponents a les dotacions dels fons europeus.

2. Despeses corrents generades per obligacions de tracte successiu amb crèdit insuficient. S'estableix més nivell de vinculació, amb caràcter permanent, de determinats crèdits del capítol II, «despeses corrents en béns i serveis», mitjançant la modificació de l'article 59 del text refós de la Llei general pressupostària, de 23 de setembre de 1988.

3. Realització d'obres d'emergència, per a les quals actualment no és necessària la prèvia existència de crèdit, amb demora excessiva en la seva imputació al pressupost. Mitjançant la modificació de l'article 73.1.a) de la Llei de contractes de les administracions públiques, de 18 de maig de 1995, es fixa un termini màxim de trenta dies per donar compte al Consell de Ministres de l'inici de l'obra, amb l'acreditació de l'existència de crèdit o la iniciació de l'oportú expedient de modificació pressupostària.

4. Realització d'expropiacions pel procediment d'urgència sense retenció de crèdit prèvia. De manera similar

al que es consagra per a la realització d'obres d'emergència, s'exigeix l'existència de crèdit prèvia per a la declaració d'urgent ocupació de béns afectats per expropiacions, mitjançant la modificació de l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954.

5. Despeses derivades de convenis o contractes programa amb incidència pressupostària en un o diversos exercicis i/o quantia indeterminada, sense cobertura pressupostària. Es fa possible, d'una banda, la contractació de transferències corrents, derivades de normes amb rang de llei, amb càrrec a exercicis futurs i, d'una altra, es regula el procediment per a l'autorització de convenis de col·laboració amb quantia indeterminada, encara que òbviament determinable, o en les quals l'execució s'efectuï en diversos exercicis mitjançant la seva aprovació pel Consell de Ministres. L'acord d'autorització ha de contenir, en qualsevol cas, l'import màxim d'obligacions a contraure i la seva distribució anual.

Per a això, es modifiquen els articles 61 i 74 del text refós de la Llei general pressupostària, de 23 de setembre de 1988.

Finalment, es considera necessari delimitar clarament la possibilitat d'imputar pressupostàriament obligacions d'un exercici a exercicis posteriors a aquell en què es van generar, perquè, a més de corregir-se les circumstàncies que van donar lloc a la falta d'imputació pressupostària repetidament assenyalada, es corregeixi, igualment, la normativa que permetia, en part, el desplaçament comptable entre exercicis. Amb aquesta finalitat, es modifica l'article 63 del text refós de la Llei general pressupostària, de 23 de setembre de 1988, en el sentit d'exigir l'aprovació del ministre d'Economia i Hisenda per imputar a un exercici obligacions generades en exercicis anteriors com a conseqüència de compromisos de despesa adquirits amb càrrec a crèdits dels exercicis de procedència, prèvia petició del departament ministerial corresponent, que ha de ser acompanyada de l'informe oportú.

Article primer. *Modificació de determinats articles del text refós de la Llei general pressupostària, de 23 de setembre de 1988.*

Els articles 49, 59, 61, 63, 65, 71 i 74 del text refós de la Llei general pressupostària, de 23 de setembre de 1988, queden redactats en els termes següents:

«Article 49.

L'exercici pressupostari coincideix amb l'any natural i s'hi han d'imputar:

- Els drets liquidats durant aquest, sigui quin sigui el període de què derivin, i
- Les obligacions reconegudes fins a final del mes de gener següent, sempre que corresponguin a adquisicions, obres, serveis, prestacions o despeses en general realitzades abans de l'expiració de l'exercici pressupostari i amb càrrec als crèdits respectius.»

«Article 59.

1. Els crèdits per a despeses s'han de destinar exclusivament a la finalitat específica per a la qual hagin estat autoritzats per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o per les modificacions aprovades de conformitat amb aquesta Llei.

2. Els crèdits autoritzats en els programes de despeses tenen caràcter limitatiu i vinculant a nivell de concepte. No obstant això, els crèdits destinats a despeses de personal, despeses corrents en béns i serveis i inversions reals tenen caràcter vinculant a nivell d'article.

3. En tot cas tenen caràcter vinculant, amb el nivell de desagregació amb què apareguin en els estats de despeses, els crèdits destinats a:

- a) En despeses de personal, els que es refereixen a incentius de rendiment.
- b) En despeses corrents en béns i serveis, els destinats a: "energia elèctrica", "combustible", "vestuari", "tasques de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre", "comunicacions telefòniques", "comunicacions postals", "transports", "atencions protocol·làries i representatives" i "despeses reservades".
- c) Els declarats ampliables de conformitat amb el que estableix l'article 66 d'aquesta Llei.»

«Article 61.

1. L'autorització o realització de les despeses de caràcter plurianual se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos generals de l'Estat.

2. Es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzin, sempre que estiguin en algun dels casos que s'esmenten a continuació:

- a) Inversions i transferències de capital.
- b) Transferències corrents, derivades de normes amb rang de llei.
- c) Els contractes d'obra, de subministrament, de consultoria i assistència, de serveis i de treballs específics i concrets no habituals de l'Administració, que no puguin ser estipulats o resultin antieconòmics pel termini d'un any.
- d) Arrendaments de béns immobles a utilitzar per organismes de l'Estat, i
- e) Càrregues financeres dels deutes de l'Estat i dels seus organismes autònoms.

3. El nombre d'exercicis a què es puguin aplicar les despeses referides als apartats a), b) i c) del número 2 no ha de ser superior a quatre. Així mateix, la despesa que en aquests casos s'imputi a cadascun dels exercicis posteriors no pot excedir la quantitat que resulti d'aplicar al crèdit inicial a què s'imputi l'operació, definit a nivell de vinculació, els percentatges següents: en l'exercici immediatament següent, el 70 per 100; en el segon exercici, el 60 per 100, i en els exercicis tercer i quart, el 50 per 100.

4. Amb independència del que estableixen els apartats anteriors, per als programes i projectes d'inversió que taxativament s'especifiquin en les lleis de pressupostos generals de l'Estat, es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis futurs fins a l'import que per a cadascuna de les anualitats es determini.

A aquests efectes, quan en els crèdits pressupostaris hi estiguin inclosos projectes de les característiques assenyalades anteriorment, els percentatges a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article s'han d'aplicar sobre els crèdits esmentats, una vegada deduïda l'anualitat corresponent als projectes esmentats.

5. El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot modificar els percentatges assenyalats a l'apartat 3 d'aquest article i els imports que es fixin de conformitat amb el que disposa l'apartat 4, així com modificar el nombre d'anualitats en casos especialment justificats, a petició del corresponent departament ministerial i previs els informes que s'estimin oportuns i, en tot cas, el de la Direcció General de Pressupostos.

Aquest procediment també és aplicable en el cas dels contractes d'obres que s'efectuïn sota la modalitat d'abonament total d'aquests, segons el que pre-

veu l'article 100.2 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, o bé es pacti l'abonament total del seu preu d'una sola vegada o es fraccioni en diferents anualitats que no poden ser superiors a deu des de la data fixada per a la conclusió de les obres.

6. En el cas de convenis de col·laboració o contractes programa, la determinació del crèdit de referència, en cas que no hi hagi crèdit inicial en l'exercici en què se subscriu, així com la dels percentatges que es regulen a l'apartat 3 anterior, s'ha d'efectuar a l'acord del Consell de Ministres que els autoritzi, segons el que estableix l'article 74 d'aquesta Llei.

7. Així mateix, els percentatges i el nombre d'exercicis assenyalats a l'apartat 3 d'aquest article, quan es tracti de programes de modernitzacions de les Forces Armades, han de ser els establerts a la Llei de dotacions pressupostàries per a inversions i sosteniment de les Forces Armades, de 7 de juliol de 1982.

8. Els compromisos a què es refereixen els apartats 2 i 4 del present article han de ser objecte d'adequada i independent comptabilització.»

«Article 63.

1. Amb càrrec als crèdits de l'estat de despeses de cada pressupost, només es poden contraure obligacions derivades d'adquisicions, obres, serveis, i altres prestacions o despeses en general que es realitzin l'any natural del mateix exercici pressupostari.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, s'han d'aplicar als crèdits del pressupost vigent, en el moment de l'expedició de les ordres de pagament, les obligacions que resultin de la liquidació d'endarreriments a favor del personal que percebi les seves retribucions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

El ministre d'Economia i Hisenda pot determinar, a iniciativa del departament ministerial corresponent, la imputació a crèdits de l'exercici corrent d'obligacions generades en exercicis anteriors, com a conseqüència de compromisos de despeses adquirits, de conformitat amb l'ordenament, per als quals hi hagi crèdit disponible en l'exercici de procedència.

En aquest últim cas, la petició del departament ministerial ha d'estar acompanyada de l'informe oportú en el qual s'ha de fer constar, en qualsevol cas, les causes per les quals no es va procedir a la imputació a pressupost en l'exercici de procedència.

3. També pot ser diferit el pagament del preu de compra de béns immobles adquirits directament l'import dels quals excedeixi els 1.000 milions de pessetes, sense que en cap cas el desemborsament inicial a la signatura de l'escriptura pugui ser inferior al 50 per 100 del preu. La resta es pot distribuir lliurement fins a quatre anualitats successives als respectius venciments dins de les limitacions temporals i percentuals que conté l'article 61.3 anterior.»

«Article 65.

1. Amb caràcter excepcional, el Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot concedir avançaments de tresoreria per atendre despeses inajornables, amb el límit màxim en cada exercici de l'1 per 100 dels crèdits autoritzats per la Llei de pressupostos generals de l'Estat, en els casos següents:

- a) Quan, una vegada iniciada la tramitació dels expedients de concessió de crèdits extraordinaris o de suplementos de crèdit, n'hagi emès dictamen favorable el Consell d'Estat, o

b) Quan s'hagi promulgat una llei per la qual s'estableixin obligacions el compliment de les quals exigeixi la concessió de crèdit extraordinari o suplement de crèdit.

2. Si les Corts Generals no aproven el projecte de llei de concessió del crèdit extraordinari o del suplement de crèdit, l'import de l'avançament de tresoreria es cancel·la amb càrrec als crèdits del respectiu departament ministerial o organisme autònom, la minoració del qual ocasioni menys trastorns per al servei públic.

3. En cas que, excepcionalment, d'acord amb la normativa en vigor es produeixin avançaments de fons com a conseqüència de la intermediació del Banc d'Espanya en els pagaments o per l'especial tramitació de les relacions financeres amb la Unió Europea, aquests avançaments han de quedar cancel·lats abans de finalitzar l'exercici econòmic en què s'hagin produït.

No obstant això, els avançaments per a execució d'accions i programes finançats o cofinançats per fons europeus que estiguin pendents de cancel·lar en finalitzar l'exercici, per desfasament en els pagaments per part de la Unió Europea, es poden cancel·lar en l'exercici següent.»

«Article 71.

1. Els ingressos efectivament realitzats durant l'exercici poden generar crèdit en els estats de despesa dels pressupostos en els casos següents:

a) Aportació de l'Estat als organismes autònoms, així com dels organismes autònoms i altres persones naturals o jurídiques a l'Estat o altres organismes autònoms, per finançar conjuntament despeses que per la seva naturalesa estiguin compreses en els fins o objectius assignats a aquests.

b) Alienació de béns de l'Estat o dels organismes autònoms.

c) Prestacions de serveis.

d) Reemborsament de préstecs, i

e) Crèdit de l'exterior per a inversions públiques que per llei s'hagi disposat que siguin finançades així.

2. Quan l'alienació es refereixi a béns immobles o actius financers, la generació únicament es pot realitzar en els crèdits corresponents a operacions de capital.

Quan els ingressos provinguin de la venda de béns corrents o prestacions de serveis, les generacions s'han de fer únicament en els crèdits destinats a cobrir despeses de la mateixa naturalesa que les que es van originar per l'adquisició o producció dels béns alienats o per la prestació del servei.

Els ingressos procedents del reemborsament de préstecs únicament poden donar lloc a generacions en els crèdits destinats a la concessió de nous préstecs.»

«Article 74.

1. Correspon als òrgans constitucionals, als caps dels departaments ministerials i als altres òrgans de l'Estat amb dotacions diferenciades en els pressupostos generals de l'Estat aprovar les despeses pròpies dels serveis al seu càrrec, llevat dels casos reservats per llei a la competència del Govern, així com autoritzar el seu compromís i liquidació, i sol·licitar al ministre d'Economia i Hisenda l'ordenació dels pagaments corresponents.

2. Amb la mateixa excepció legal, correspon als presidents o directors dels organismes autònoms de

l'Estat tant la disposició de despeses com l'ordenació dels pagaments relatius a aquestes.

3. Les facultats a què es refereixen els anteriors números es poden delegar en els termes que estableixin les disposicions reglamentàries.

4. Els òrgans dels departaments ministerials i els seus organismes autònoms competents per a la subscripció de convenis de col·laboració o contractes programa amb altres administracions públiques o amb entitats públiques o privades requereixen l'autorització del Consell de Ministres quan la despesa que en derivi sigui d'una quantia indeterminada o s'hagi d'estendre a exercicis posteriors. Amb caràcter previ a la subscripció, s'ha de tramitar l'oportú expedient de despesa, en el qual ha de figurar l'import màxim de les obligacions a adquirir i, en cas de despeses de caràcter plurianual, la corresponent distribució d'annualitats.

L'autorització del Consell de Ministres comporta l'aprovació de la despesa que derivi del conveni.»

Article segon. *Modificació de determinats articles de la Llei de contractes de les administracions públiques.*

Els articles 73 i 146.4 de la Llei de contractes de les administracions públiques, de 18 de maig de 1995, queden redactats en els termes següents:

«Article 73.

1. Quan l'Administració hagi d'actuar de manera immediata a causa d'esdeveniments catastròfics, de situacions que suposin greu perill o de necessitats que afectin la defensa nacional, cal atènyer-se al règim excepcional següent:

a) L'òrgan de contractació competent, sense obligació de tramitar un expedient administratiu, pot ordenar l'execució del que sigui necessari per solucionar l'esdeveniment produït, satisfer la necessitat sobrevinguda o contractar lliurement el seu objecte, en tot o en part, sense subjectar-se als requisits formals que estableix aquesta llei, fins i tot el d'existència de crèdit suficient. A l'acord corresponent s'hi ha d'adjuntar l'oportuna retenció de crèdit o documentació que justifiqui la iniciació de l'expedient de modificació de crèdit. Dels acords esmentats, se n'ha de donar compte, en el termini màxim de trenta dies, al Consell de Ministres si es tracta de l'Administració General de l'Estat, dels seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social o altres entitats públiques estatals.

b) Simultàniament, el Ministeri d'Economia i Hisenda, si es tracta de l'Administració General de l'Estat, o els representants legals dels organismes autònoms i entitats gestores, i serveis comuns de la Seguretat Social, han d'autoritzar el lliurament dels fons que siguin necessaris per fer front a les despeses, amb caràcter a justificar.

c) Executades les actuacions objecte d'aquest règim excepcional, s'ha de procedir a realitzar els que siguin tràmits necessaris per a la fiscalització i aprovació de la despesa.

2. La gestió de la resta de l'activitat necessària per completar l'objectiu proposat per l'Administració, però que ja no tingui caràcter d'emergència, s'ha de contractar de conformitat amb el que estableix aquesta llei.»

«Article 146.4.

Quan la tramitació d'una modificació exigeixi la suspensió temporal total de l'execució de les obres i

això ocasioni greus perjudicis per a l'interès públic, el ministre, si es tracta d'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social i altres entitats públiques estatals, poden acordar que continuï provisionalment aquesta, tal com estigui previst a la proposta tècnica que elabori la direcció facultativa, sempre que l'import màxim previst no superi el 20 per 100 del contracte primitiu i hi hagi crèdit adequat i suficient per al seu finançament.

L'expedient a tramitar a aquest efecte exigeix exclusivament les actuacions següents:

- a) Proposta tècnica motivada efectuada pel director facultatiu de l'obra, on ha de figurar l'import aproximat de la modificació, així com la descripció bàsica de les obres a realitzar.
- b) Audiència del contractista.
- c) Conformitat de l'òrgan de contractació.
- d) Certificat d'existència de crèdit.

En el termini de quatre mesos ha d'estar aprovat tècnicament el projecte, i en el de sis mesos, l'expedient del modificat, no es poden executar les obres una vegada expirats aquests terminis.

Dins d'aquest termini s'han d'executar preferentment, de les unitats d'obra previstes en el contracte, les parts que no hagin de quedar posteriorment i definitivament amagades.

L'autorització del ministre per iniciar provisionalment les obres, que no pot ser objecte de delegació, implica en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat l'aprovació de la despesa, sense perjudici dels ajustos que s'hi hagin d'efectuar en el moment de l'aprovació de l'expedient de la despesa.»

Article tercer. *Modificació de l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954.*

El primer paràgraf de l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954, queda redactat en els termes següents:

«Excepcionalment i mitjançant un acord del Consell de Ministres, es pot declarar urgent l'ocupació dels béns afectats per l'expropiació a què doni lloc la realització d'una obra o finalitat determinada. En l'expedient que s'elevi al Consell de Ministres ha de figurar, necessàriament, l'oportuna retenció de crèdit, amb càrrec a l'exercici en què es prevegi la conclusió de l'expedient expropiatori i la realització efectiva del pagament, per l'import a què pujaria el preu just calculat en virtut de les regles previstes per a la seva determinació en aquesta Llei. Aquesta declaració es pot fer en qualsevol moment i implicar les conseqüències següents:»

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1997.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 1996.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ